

KD:lla ei ole ”kynnyspuolueita”

Kristillisdemokraattien puheenjohtaja **Päivi Räsänen** kertoi YLE TV1:n vaalitentissä maanantaina, että KD voisi tehdä hallitusyhteistyötä kaikkien eduskuntapuolueiden kanssa.

– Meillä ei ole kynnyspuolueita, vahvisti tentissä Räsänen parina ollut puoluesihteerinä **Peter Östman**. Räsänen totesi, että KD on sen kokoinen puolue, että

se ei ole hallituspohjaa muodostamassa vaalien jälkeen, mutta voisi olla puolueena mukana niin porvarihallituksessa kuin vasemmistovetoisessa hallituksessakin.

Suhtautumista Euroopan kriisirahastoihin on pidetty yhtenä vedenjakana mahdollisten hallituskoalitioiden välillä. KD on suhtautunut kielteisesti kriisirahastoihin, mutta samalla Räsänen torjui ajatuksen, että se olisi KD:lle kynnyskysymys. Kristillisdemokraatit voisivat hänen mukaansa neuvotella asiasta Keskustan ja Kokoomuksen kanssa, mikäli KD kutsuttaisiin hallitusneuvotteluihin.

– Meidän kantamme on se, että se ei ole järkevää, ja että me suhtaudumme siihen kriittisesti, mutta emme ole tehneet siitä kynnyskysymystä, Räsänen kertoi vaalitentissä.

Myöskään yhteistyötä Sdp:n, perussuomalaisten ja vasemmistolien kanssa hän ei tyrmännyt.

– Meillä on näiden puolueiden kanssa yhteistä vaihtokapaa sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämässä ja toisaalta EU-kysymyksissä, Räsänen sanoi.

Samuli Rissanen

Suomelle sopii reilu kilpailu myös maksupalveluissa

Sari Essayah tekee mietintöä yhteisestä euromaksualueesta SEPA:sta

Esa Erävalo

– Jos halutaan reilua kilpailua markkinoilla, täytyy olla yhteiset pelisäännöt ja standardit, sanoo Sari Essayah.

Hän on avainasemassa, kun on kyse EU:n tärkeimmästä hankkeesta eli yhteisistä sisämarkkinoista. Yhtenäisiä sisämarkkinoita EU:ssa on nimittäin vaikea saada aikaan ilman yhtenäisiä maksupalvelumarkkinoita, yhtenäisiä sääntöjä ja standardeja sille, miten tilisiirrot ja suoraveloitukset hoidetaan.

Pankit kilpailemaan maksupalveluissa

– Tällä hetkellä jokaisella 27 jäsenmaalla on omat tietokonetekniset tapansa ja muut sääntönsä sille, miten niiden alueella pankit suorittavat maksupalveluja. Jos tilisiirrot ja suoraveloitukset suoritetaan eri sääntöjä noudattaen, eikä yhtenäisiä SEPA-sääntöjä oteta käyttöön, kansalliset pankit voivat suojata markkinoitaan toisista maista tulevalta kilpailulta, selvittää Sari Essayah.

Haluttomuus kilpailla on hankaloittanut yhtenäisen euromaksualueen, SEPA:n synnyttämistä. Pankit eivät ole kyenneet omaehtoisesti siirtymään SEPA:an, vaan ainoastaan kymmenisen prosenttia tilisiirroista ja prosentin verran suoraveloituksista suoritetaan yhteisin SEPA-säännöin, vaikka yhteisen maksujärjestelmään olisi pitänyt jo siirtyä sataprosenttisesti.

– Siksi tarvitaan EU:n sitovaa asetusta siitä, mihin mennessä kansalliset maksujärjestelmistä tulee luopua ja siirtyä eurooppalaiseen maksujärjestelmään. Tätä asetusta olen Euroopan parlamentin puolesta tekevässä, kertoo Sari Essayah.

Mietintöluonnos lähti käsittelyyn

Sari Essayah luovutti viime viikolla mietintöluonnoksensa aiheesta. Mietinnössä on esitetty 95 muutosta komission alkuperäiseen

asetusehdotukseen.

– Tavoitteena oli saada aikaan tasapainoinen kompromissi. Nyt alkaa varsinaisen vääntö. Itse olen kolmen kuukauden ajan tavannut kymmenittäin eurooppalaisten suurimpien pankkien ja pankkijärjestöjen edustajia, sekä kauppojen ja esimerkiksi eurooppalaisen kuluttajajärjestön edustajia, joilla kaikilla on omat etunsa ajettavanaan.

Nyt mietintöluonnoksen jättämisen jälkeen he tietenkin alkavat lobata muita meppejä saadakseen heidän kauttaan sellaisia muutosesityksiään läpi, joita itse en mietintöluonnokseen hyväksynyt, ennustaa Essayah.

Jokaisella muutoksella saattaa olla miljardien tai satojen miljoonien mitaluokkaa olevia vaikutuksia eri osapuolille.

Kantoja kaskessa

Kaikille kilpailu ei sovi yhtä hyvin kuin toisille. Kun maksujärjestelmiä yhdistetään, se tuottaa aluksi muutoksesta johtuvia kuluja. Varsinaisia kantoja kaskessa saattavat olla saksalaiset

ja ranskalaiset.

– Saksassa on paljon paikallispankkeja, joille SEPA tuo vain uusia kuluja, kun täytyy tehdä muutoksia tietokonejärjestelmiin. Samalla ne joutuvat avaamaan markkinansa kansainväliselle kilpailulle. Ehkä paikallispankkien poliittisesta vaikutusvallasta johtuen Saksassa on hidastettu SEPA:an siirtymisessä ja nyt halutaan pitkiä siirtymäaikoja.

Tämä on epäilemättä kohtaan, jotka ovat jo siirtyneet uuteen maksujärjestelmään ja joutuvat pitämään yllä myös vanhaa järjestelmää.

– Ranskassa puolestaan puolustetaan korvauksia, joita veloittajapankki maksaa jokaisesta suoraveloituksesta maksajapankille.

Tällainen käytäntö on viidessä muussakin jäsenmaassa, ja esitän siitä luopumista vähitellen siirtymäajan kautta, sillä kilpailu ei pääse vaikuttamaan tämän korvauksen suuruuteen, kertoo Essayah.

Mietinnön laatijana hän tulee olemaan keskeisessä asemassa, kun kompromisseja tullaan hiomaan.

Suomi eturintamassa

Suomi koki 90-luvun alussa pankkikriisin ja silloin pankkijärjestelmä jouduttiin modernisoimaan.

– Nytkin Suomi on etujajassa siirtymässä SEPA:an ja on maksuliikenteessä edelläkävijöiden joukos-

sa. Suomalaisena on ollut hämmästyttävää havaita kuinka takapajuisia maksupalveluita voi vielä suorittaa monessa maassa. Tehokkaasti hoidettu maksujärjestelmä alentaisi hintoja. Komission vaikutusarvion mukaan Euroopan talous hyötyisi 100-300

miljardia euroa kuuden vuoden aikana.

– Kyse on isoista säästöistä. Toivon, että mietintöluonnoksen jatkokesittelyssä kannot kaskesta saadaan väännetyiksi pois, ja päästään reiluun kilpailuun, Sari Essayah summaa.

Kuka sijoittaisi valtioiden velkapapereihin?

Suomalaisessa tv:n vaalikeskustelussa äskettäin korostettiin kuinka uudessa rahoitusmekanismissa yksityiset pankit ja sijoittajat joutuisivat osavastuuseen.

– Jos ajatus on, että rahoitusmekanismiin antamat lainat ovat aina etusijalla ja velkapapereissa on lauseke, jonka perusteella vakautusmekanismiin rahoittaneet jäsenmaat voivat yhdessä turvata rahansa velkasaneerauksessa, niin silloin pääosa tappioista velkasaneerauksessa jää tietenkin yksityisille sijoittajille, selvittää Essayah.

Hän epäilee, ettei tämä

toimi. Uuden mekanismin ei pitänyt koskea takautuvasti vuotta 2013 ennen myönnettyjä lainoja, vaan uusia lainoja.

– Kuka yksityinen sijoittaja kesän 2013 jälkeen enää uskaltaa sijoittaa ongelmavaltioiden velkapapereihin? Korkeintaan jollain 15% korkotasolla joku uskaltaa lähteä tällaiseen riskiin.

– Tämä johtaa tilanteeseen, että on joko pakko ottaa kaikki uudet ja maksuun tulevat velat rahoitusmekanismiin harteille tai sitten päästää heti kesällä 2013 Kreikka, Irlanti ja Portugali velkasaneeraukseen.

– Siinä, että ostetaan aikaa ottamalla pankkien ja sijoittajien antamat lainat yhteisvastuuseen, poltetaan turhaan yhteistä rahaa eli siirretään maksutaakkaa lainaa antaneilta pankeilta ja niitä huonosti valvoneilta jäsenvaltioilta kaikkien euro maiden veronmaksajille.

– Yksityiset sijoittajat eivät ole niin tyhmiä, että ottaisivat uusia riskejä kantaakseen. Pitääkö meidän olla niin tyhmiä, että otamme heiltä ylimääräisiä vastuita itsellemme, Sari Essayah kysyy.

Esa Erävalo